

„AZ ISMERET FELFUVALKODOTTÁ TESZ...”

Azt hiszem, a korinthusi gondolkozásmód ma sem áll távol a keresztyének egy részétől. „Mindnyájunknak van ismerete” – gondolják ma is sokan. Fiatalkoromból cseng vissza egy sokat hallott kérdés: „Testvér, nincs világságod?” A kérdező ilyenkor megnyúlt arccal sopánkodott, de valahol belül kihúzta magát, s megállapította, hogy mennyivel többet tud ő a szellemi dolgokról, mint az előtte álló, még sötétségben botorkáló atyjafia. Persze aztán néha furcsa dolgok derültek ki a „nagy megvilágosodottakról”...

Nem tudnám pontosabban leírni, mint amit Pál apostol leírt: „az ismeret felfuvalkodottá tesz”. Azt is hozzá kell persze ehhez tenni, hogy a szeretet nélküli ismeret. Úgy is mondhatnánk, hogy a Krisztus ismerete nélküli ismeret. A tudás nagyon fontos, de a lelkiület, a Krisztusi hozzáállás még sokkal inkább az. Nem véletlenül írta Pál a Filippiben élő keresztyéneknek: *„Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartások egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt...”*

Ha valaki hivatkozhatott volna az ismeretre, a tudásra, akkor Jézus Krisztus biztosan és joggal. Ám nem tette. Megpróbált olyan alázattal lehajolni az emberhez, hogy egészen kézzelfoghatóvá legyen az ember számára az Isten országa.

Hányszor találkozom azzal lelkipásztorként, hogy az emberek teljesen elárvulnak megtérésük után. A legtöbben, aki felnőtt korban, felnőtt fejjel élük át a megtérést, kiforrott, vagy csak nem kiforrott, érett gondolkozású em-

berek. Megvannak a szokásaik. Nagyon sok dolgot rutinszerűen tesznek. Azt hiszem, érdemes végiggondolni, mi minden változik a megtérés pillanatától, ami addig abszolúte automatikus dologként működött az életünkben. Másként öltözködünk. Másként viselkedünk. Más szavakat használunk. Másként ülünk asztalhoz. Ám a múlt dolgai sokszor visszaköszönnek.

Nyilvánvaló, hogy pl. sok korinthusi testvérünk szerette a húst megtérése előtt. Mivel az ízlés nem változott meg a megtéréssel, keresték az alkalmat arra, hogy húst ehessenek. Ám a húsevéshez korábban különféle rítusok és szokások tartoztak, hiszen a mézárszékek a bálványáldozat miatt működtek a templomok mellett. Úgy tűnik Pál szavaiból, hogy ezek a testvéreink ezeket a rítusokat továbbra is megtartották, azt gondolva, hogy ha már húst eszik az ember, akkor ez is hozzá tartozik. Azonban a keresztyén szabadság erre nem vonatkozik. Nincs szabadságunk arra Istentől, hogy azt tegyünk, amit akarunk, és úgy tegyük, ahogy akarjuk. Különösen nincs szabadságunk bálványáldozati szertartáson részt venni, csak azért, hogy kedvünkre valót együnk, vagy igyunk. (A mai korban nem húst eszik ilyeneken az ember, hanem pl. szórakozik...) Ám arra meg végképp nincs szabadságunk, hogy ne törődjünk azzal, hogy keresztyén életvitelünk milyen hatással lesz a környezetünkre. Milyen példát adunk a nyomunkban járóknak, akik a követendő életformát keresik nálunk?

A szabadság fokmérője meglátásom szerint, hogy az ember nem csupán azt tudja, hogy mit szabad tennie, hanem azt is, hogy mikor érdemes

erről a szabadságáról önként lemondania. Hogy is mondta Pál a fejezet elején?

„Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet viszont épít.” Ha jól értem Pál szavait, a korinthusi testvérek egyáltalán nem riadtak vissza attól sem, hogy az ismeretre való hivatkozással már ne csupán a piacra menjenek ki húst venni, hanem annak korinthusi módja szerint mindjárt meg is egyék az elkészített ételt a bálványtemplomban. Ha már úgyis eszünk húst, nem mindegy hol eszük?! Pál szavai egészen más aspektusba helyezik az eseményeket:

„...ismeretteddel vesztét okozod erőtlen testvérednek, akiért Krisztus meghalt. Így aztán amikor a testvérek ellen vétkeztek, és erőtlen lelkiismeretüket megsértétek, Krisztus ellen vétkeztek.”

Ilyenkor szokta sok gógös keresztyén azzal mentegetni magát, hogy nem kellett volna emberekre néznie annak, aki megbotránkozott. Azt hiszem, óriási önáltatás, hogy ha azt hisszük, hogy Krisztus előtt nem kell számot adnunk erőtlen testvéreink lelkéért. Pál egyenesen nekünk szegi: *„ismeretteddel vesztét okozod erőtlen testvérednek, akiért Krisztus meghalt.”*

Valóban lerombolhatom Krisztus munkáját másokban? Ilyen kihatással lehet az életem? Vajon akik engem látnak, az üdvösségre kapnak iránymutatást, vagy a laza keresztyénség mintáját vehetik rólam, s előbb-utóbb vesztükbe rohannak velem együtt? Ezek a kérdések nagyon fájóak, de szembe kell néznünk velük, mert különben a keresztyénségünk végleg értelmetlenné válhat...

Kulcsár Tibor

**„Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít.
Ha valaki azt gondolja, hogy ismer valamit,
az még semmit sem ismert meg úgy, ahogyan ismerni kell.
De ha valaki szereti az Istent, azt már ismeri az Isten.”**

1 Kor 8:1-3

Dr. Paul E. Freed:

„TORNYOK AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁG FELÉ” FEJEZETEK A TWR TÖRTÉNETÉBŐL (14. rész)

Felmérhetetlen értékű ajándék

A Vasfüggöny mögött tett öt utazásom ébresztett rá azokra a különleges nehézségekre, melyekkel szembe-sülni kényszerülünk adásaink során. A Vasfüggönyön áthatolni nem könnyű dolog. A Vasfüggöny sok ezer kilométeren át kettészeli Európa közepét. Isten Igéje azonban képes a világnak ezen részébe is behatolni, fénysebességgel, a rádióhullámok segítségével.

Sohasem felejttem el azt az időt, mikor először kaptam engedélyt egy Irkutszk melletti kolhoz meglátogatására. Az igazgató körülvezetett az egész gazdaságon. Tekintetem hirtelen egy épületre esett; nagy csodálkozásomra egy kis templomot fedeztem fel, amelyiket láthatóan nemrég renováltak. Az igazgató észrevette meglepődésemet, hogy ilyen láthatok egy ateista országban. Betessékelt az épületbe. Az előtér éppen olyan volt, mint más templomoké, de amikor beljebb mentünk, hirtelen ledöbben-tem. Ott, ahol valamikor istentiszteletet tartottak, a templom szentélyében, ott most a csirkevágható működött. Az igazgató leolvasta csalódottságomat az arcomról. Fülig érő mosollyal azt mondta: „Manapság itt már senki sem jár templomba” – majd kacagva folytatta: „Én inkább leiszom magam vodkával, mintsem hogy templomba járjak”.

Később elsétáltam azokba a kis házakba, ahol a kolhoz munkásai laktak. Csalódottságomat felváltotta egy hatalmas reménység, mikor meglát- tam, hogy minden otthon sarkában ott áll egy rádiókészülék. Számomra ezek a vevőkészülékek a Szovjetunió reménységét jelentették. Egy korábbi felmérés szerint a Szovjetunióban mintegy húszmillió rádiókészülék működött, melyeknek legalább 90%-a rövidhullámú adások vételére is alkalmas volt. Ez felmérhetetlen lehetőséget nyújt arra, hogy a Vasfüggönyön keresztül sok-sok tízezer hallgatót elérjünk a Jézus Krisztus megváltó munkájáról szóló örömmel.

A Szovjetunió 225 millió lakosa számára egyetlen vasárnapi iskola sincsen! Képzeld el, mit jelent a „Vasárnapi iskola az éteren át” c. program! Az ottani hívő keresztény szülők végtelenül hálásak a gyermekeknek szóló adásainkért, amelyek nevelik és tanítják a felnövekvő generációt.

Többször is járhattunk a Szovjetunióban, az igények felmérésére, hogy megtudjuk, megismerjük az emberek rádióhallgatási szokásait, s nem utolsósorban azért, hogy ellenőrizzük az oda sugárzott rádiójelek minőségét. Két dolog lett azonnal világossá számunkra: az első, hogy a rövidhullámú készülékek elterjedtsége miatt nem kell attól félnünk, hogy nem lesz elég hallgatónk; a második, hogy az embereket rendkívüli módon érdekli minden nyugatról jövő rádióműsor.

Kezdetől fogva világos volt, hogy naponta kell műsort készítenünk és sugározunk Oroszország számára, kerüljön is akármilyen sokba.

Már a kezdeti tanger-i adásoktól kezdve lehetőségünk volt műsorokat sugározni a csatlós országok lakói számára, a legkülönbözőbb nyelveken. 1960-ra monte-carlo-i programunk már igen gazdag volt.

Jelenleg Monte Carloban nyolc munkatárs készíti teljesidejű elfoglaltsággal, igen széles spektrumot felölelő programokat orosz nyelven. Az orosz szerkesztőség vezetője Nick Leonovics és felesége. Őket közvetlenül segítik Earl és Pirkko Poysti. Earl Szibériában született. Ugyancsak segítők Paul és Betty Szemencsuk – Ukrajnából és Paul Najdenko a feleségével.

Többen közülük Európában keresztény iskolákat végeztek, egyesek az Egyesült Államokban végezték tanulmányaikat.

A Szláv Evangéliumi Szövetség egyik munkatársa, Peter Dajneka azt mondta: „Alig hinném, hogy van még egy olyan rádióállomás, amelyik programjával jobban illeszkednék az orosz nép igényeihez, mint éppen a Trans World Radio. Az Oroszországból kapott visszajelzések bizonyítják, hogy a TWR stáb nagyszerűen képes elérni népét az evangélium üzenetével. Csupán Moszk-

vában, a jelzések szerint több tízezer hallgatják rendszeresen adásainkat.

Nagyon kevés Bibliájuk van az ottaniaknak, éppen ezért óriási a Biblia iránti éhség. Egy orosz lelkész jött egyszer Csehszlovákiába és könyörgött, hogy juttassunk valahogy egy Bibliát számára. „Környékünkön élő lelkészeknek, akik a vidéket járjuk, hármónknak van egy Bibliája. Elharmadoltuk hát egymás között, hogy szolgálni tudjunk belőle, aztán időről-időre cserélgetjük egymás közt a ránk eső harmadrészt.”

A beérkező levelek arról tanúskodnak, hogy ezrek és ezrek jutottak illetve jutnak hitre adásaink által, erősödnek meg hitükben és nyernek bátorságot bizonyosságot tenni Krisztusról.

*

Gyakran beszélgettünk édesapámmal azokról a csodákról, amelyeket átélhettünk az elmúlt 12 évben. A világ néha értetlenül áll Istennek egy-egy csodálatos lépése láttán. Hányszor halljuk a kételkedő megjegyzést: „Ez lehetetlen”. Isten azonban lehetővé tette a lehetetlent!

Egy álom nyomán, – egy ember szívének látásából – Isten gondoskodott a kicsi tanger-i adóállomásról, majd az európai kontinens egészét besugárzó monte-carlo-i nagyadóról, most pedig a Bonair-ben felállított szuper nagyteljesítményű rádióállomásról. Isten valóban véghezvitte a lehetetlent! Képes volt áttörni az emberkéz alkotta határokat. Krisztus fénye napról-napra besüt a föld legsötétebb szegleteibe a Róla szóló örömmel.

Egy másik, egész könyvet kitöltő híradás volna mindazt elsorolni, ami a Szovjetunióban és a környező kelet-európai csatlós államokban Isten műve által végbemegy. Levelek ezrei áradnak megállíthatatlanul, amelyekből csak úgy izzik az evangélium utáni éhség és annak az örömnél kifejezése, hogy mit jelent az emberi szívek szükségletei számára a Megváltó Jézus Krisztus!

Hadd fejezzem be ezt a fejezetet egy kis történettel. Egyszer Lengyelországban járva elvittek egy Varsó melletti kicsi, poros falu egyik piszkos utcájában lakó öreg nénihez. Mikor barátaim bemutatottak neki, mint a TWR elnökét, így

szólt: „Ó, én tudom, hogy magát Isten küldte ide! Már olyan régen imádkozom ezért. Hadd mondjam el, mit tett Isten velem.”

Odavezetett az ajtóhoz, majd az utca túloldalán levő egyik házra mutatott. „Látja ott azt a kis házat?” „Egyik este a barátnőm meghívott oda, leültetett a rádiójuk elé. Életemben akkor hallottam először Jézus Krisztusról. Fiam és lányom is velem együtt hallgatták az adást. El sem tudom mondani, mi csoda öröm járt át. Mindannyian térdre estünk és az adás végén átadtuk életünket az Úr Jézusnak”.

Körülpillantva végtelenül szegényes szobáján, csak annyit mondtam: „Nagyon sajnálom, kedves magát”. Válasza egyszerű, de mély volt: „Sajnál? Engem? Ne sajnáljon! Én vagyok a földkerekség legboldogabb teremtese: Nekem mindenem megvan: Jézus Krisztus”.

Elbúcsúzáskor megfogta a kezem

és azt mondta: „Mégis van valami, amiért nehéz a szívem. Hazámban harminc millió embernek volna szüksége Jézusra! Miért van hetente csak egyetlen esti adás ennek a harminc millió embernek? Miért csak ez az egy?”

Gondolatomban megfogalmaztam a választ: „Mert most nem telik többre a pénzünkéből”. Meg is mondtam.

„Szóval, csak ez a baj? Csak ennyi?” Lassan felemelte a fejét. Odament a szoba legtávolabbi sarkába. A falhasadékból kihúzott egy kis dobozt. Annak az alján volt egy boríték, amit remegő kézzel húzott ki. „Uram, ez minden vagyonom. Kérem, használják fel arra, hogy több műsort készíthessenek a lengyel emberek számára, hogy eljusson hozzájuk Jézus Igéje! Kérem, fogadja el!”

Belepillantottam a borítékba: pár bankjegyet és némi aprópénzt láttam

benne. Megráztam a fejem és azt mondtam: „Nem, ezt nem fogadhatom el”.

Tudtam, hogy ez volt egész vagyonkaja, amivel talán elkerülheti az éhhalált. Rám nézett, egyenesen a szemembe és királynői méltósággal azt mondta: „Uram, én ezt nem Önnek adom, Én ezt az Úr Jézusnak adom”.

*

(Az itt leírtak a kora 60-as évekből valók. Azóta nagyot fordult a világ. A föld bizonyos részein azonban még mindig sok helyen tényleg a rádió hullámain keresztül juthat el az örömezenet sokakhoz.)

Imádkozzunk azért, hogy mindig legyen elég pénz azokra az adásokra, melyek az Élet Igéjét közvetítik a világnak ma még sötét zugaiba!)

Fordította és közli:
Gaál Ferenc

A SZIGNÁLÉRŐL ÉS A MŰSOROK ZENÉJÉRŐL

Többen adtak már tanácsot levélben és személyesen a kezdőszignál és a befelvező zenével kapcsolatosan. Hadd válaszoljak most írásban a felvetett kérdésekre.

Ha kimegyek a vonatállomásra és felszállok a vonatra, szeretném, ha mindjárt elindulna, és ne várokozna sokat. Csak az a baj, hogy még nem érkezett el az indulás ideje, így hát meg kell várni a forgalmista jelzését az indulásra.

Így van ez a mi rádióadásunk kezdésénél is.

Technikusaink elindítják a programot az éppen esedékes égi átjátszó (műhold) felé, aminek a jelét fogja az a rádióállomás, amelyik a mi adásunkat fogja sugározni. Először az a jel bekapcsolja az adóberendezést, majd tovább lép, és beállítja az antenna sugárzási szögét, hogy a legoptimálisabb legyen a vétel azon a területen, ahová az adást szánjuk. Az adónak el kell érni az üzemi hőmérsékletet, a beállításokat le kell ellenőrizni. Technikusainknak meg kell győződni ennek helyességéről, erre szolgál az adások előtt beadott szignál jel. A szignálnak rövidnek és ismétlő-

dőnek kell lennie, és megfelelő intenzitással kell megszólalnia. Tehát az adás előtti 3-4 percen mérnökök és technikusok igen keményen dolgoznak azon, hogy a vétel minél tökéletesebb legyen a hallgató számára.

A felajánlott zenei betét elhelyezése az adások előtt azért nem megfelelő, mert hangereje változó, a jel nem ismétlődő – tehát nem ellenőrizhető adatot ad a beállítások ellenőrzéséhez.

A műsorok végén hallgatóink jelzik, hogy hosszú a zene az elkészítés után. Ez a probléma szintén technikai jellegű.

A háziasszony a konyhában felteszi a sok finomságot az elektromos főzőlapra, beállítja a hőfokot, esetleg az időt is a főzéshez. De az ünnepi ebéd csak nem főtt meg arra az időre, amire számított, pedig az asztalt is megterítette már szépen. A magyarázat egyszerű, nem volt a főzőlapban akkora energia, amelyre szükség lett volna.

Az elektromos szakember azt mondja: leterhelt az elektromos hálózat.

A műsorkészítésnél is hasonló a probléma. Többféle nyelven többféle műsort sugárzunk. Természetszerűen

több helyen készítjük műsorainkat.

Az elektromos hálózat lehet 110-120-127-220-230-240 voltos, és a váltóáram periódusa is lehet 50 illetve 60 Hz.

Tehát a különböző helyeken működő berendezések a saját elektromos óráik szerint működnek, ezért lehetnek bizonyos minimális eltérések a műsorok hosszában. Igencsak bosszantó lenne, ha az adás megszakadna néhány másodpercre és egy sístergő hangot hallanánk a szünetekben. Így a lekészítő műsört addig engedjük kifutni a zenével, míg a másik műsor be nem tud úszni a helyére.

*

Kicsit hosszúra sikeredett e technikai kitérő, de kérjük hallgatóink megértését.

Kérjük, imádkozzanak értünk, a kisegítő személyzetért, hogy munkánkat minél zökkenőmentesebben tudjuk végezni Istenünk dicsőségére.

B.J.

**„Ezért tehát nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut,
hanem a könyörülő Istené.**

Róm. 9.16

A Magyar Evangéliumi Rádió munkatársai meghívást kaptak a 2001. februárjában rendezett Misszió Expóra, ahol előadások voltak missziós témákban, ill. lehetőség adódott a különböző szervezetek bemutatkozására. Az ott felvett riportokból szeretnénk ismertetni néhányat.

Beszélgetés Horváth Istvánnal, a Misszió Expo egyik fő szervezőjével:

„Minden egyszer véget ér, csillag is lehall, dúdolgattam magamban az éneket a Missziós Expo vége felé. Vasárnap 18.30-kor már gyülekeztek a kiállítás bontására érkező munkások, de csak nem akart vége lenni a kiállítással egybekötött missziós konferenciának. Hirtelen előkerült Horváth István az OM egyik vezetője, s arra gondoltam, hogy ha valaki, hát ő bizonyosan tud olyan kérdésekre válaszolni, melyek ilyenkor a legaktuálisabbak. Megragadva a hirtelen jött lehetőséget, beszélgetésbe kezdünk...

– *Azt hiszem, ami ezen a Misszió Expón történt, az minden elképzelést felülmúl. Jól gondolom?*

– Isten dicsőségére legyen mindez! Mi sem vártuk ezt, ami történik. Sokkal több kiállító jelentkezett, sokkal több ember jött el, és ami a lényeg, egy olyan szeretetet tapasztaltunk meg az itt lévők között, ami biznyság volt az itt dolgozók előtt, az utcáról bejövők előtt, hogy itt tényleg egymást szerető emberek, egy keresztény közösség van jelen.

– *Kissé elébe vágtam a dolgoknak. Elkészhetnék egy kicsit messzebről, mikor is kezdtétek szervezni ezt a konferenciát, ezt az Expót?*

– Mint egy másfél évvel ezelőtt vetődött fel az a gondolat, hogy egy ilyen Expót kellene létrehozni, megmutatni mindazokat a törekvéseket, amik ma Magyarországon, illetve világszerte élnek, vannak és mozognak. Ezt követte egy olyan gondolat, hogy nem szűkkeblően nekünk kellene megszervezni ezt, hanem egy olyan széles platformra próbáltuk ezt ráterhelni, ami történelmi egyházak, új gyülekezetek és missziós társaságok képviselőiből álló szervező csoportban testesedett meg. Ezek a szervezőcsoportok a szekciók munkáját

A Misszió Expón jártunk

hangolták össze, illetve az egész kiállításnak a létét határozták meg.

– *Péntek délután kezdődött ez a konferencia. Van-e adat arra, hogy ezalatt a három nap alatt – szűk három nap alatt – hány ember fordult meg a kiállításon, illetve a különböző szekciókban?*

– Péntek reggel már egy imaalkommel kezdődött az Expó, és vasárnap – tehát mai nap – olyan este tíz óra tájra tervezzük, hogy véget ér; mintegy ötezer emberre gondolok, de ez egy becslés, és nem vagyok egyáltalán biztos benne. Mindenesetre emberek ezrei voltak itt, ez biztos.

– *Mi ennek az elmúlt három napnak a legfontosabb tapasztalata számotokra, mint az OM magyarországi vezetői számára?*

– A legfontosabb tapasztalat talán az, hogyha Isten ad valami érintést, azt komolyan kell venni, és ez az indítatás, úgy látszik, hogy tényleg Tőle származott, mert ezt mutatja ez a sok ember, aki itt van, hogy egy valós szellemi igénynek a kielégítésére törekedtünk. Ugyanakkor úgy érezzük, hogy ennek az elindítása volt inkább a mi munkánk. Már a szervezésben nagyon sokan mellénk álltak, és reméljük, hogy amennyiben a későbbiek folyamán is megvalósulhat egy ehhez hasonló volumenű munka, akkor ezt már nagyon széles alapon – aliansz alapon, vagy egyházak konkrét segítségével válthatjuk valóra.

– *Úgy érzed, hogy betöltötte a szerepét, és a célkitűzéseit meg tudta valósítani ez a konferencia, ez az Expo?*

– Be kell vallanom, hogy eredetileg mi sokkal kisebb érdeklődésre számítottunk, de az eredmény várakozásainkon felül nagyon jónak tűnik.

– *Azt hiszem, hogy mindnyájunk számára nagyon sok élményt, nagyon sok megtapasztalást is jelentett ez a konferencia, ha megengeded, a Magyar Evangéliumi Rádió, de a többi kiállító nevében is – akiknek nem adatik meg, hogy nyilvánosság előtt is megköszönjék amit tettetek, s amiért fáradoztatok, – nagyon köszönjük! Isten áldja meg a munkátokat, Téged is, és a többi munkatársat is.*

Kulcsár Tibor

Megkérdeztük:

Mit várt az Expótól, ill. mi a véleménye róla?

- Azt hiszem, hogy a legfontosabb hogy megértettük, hogy Isten szól minden népnek, nemcsak a magyar népnek, de minden népnek, és a magyarok tudnak szolgálni más népfelé és áldást adni nekik, ha mennek hirdetni az evangéliumot. (OM vezető)
- *Én nagyon örülök neki. Ez szerintem egy több okból egy nagyon szép összefoglalás, mert egyrészt bemutatkozhattunk több embernek, mint ahogy általában lehetőségünk van, de az is nagyon jó, hogy nagyon sok különféle szolgálatból, gyülekezetből, felekezetből vagyunk és itt mégis azt is megmutathatjuk egymásnak, meg a közösségnek, hogy egy célt szolgálunk. Úgy hogy én nagyon jól érzem itt magam. (MEKDESZ)*
- Nagyon tetszik. Én külföldön már több ilyen expón részt vettem. Nagyon tetszett és jónak tartom, hogy különböző szervezetek, egyesületek, egyházak így megismerhetik egymást. Részt vehetünk előadásokon. Örülök, hogy végre Magyarországon is létezik ilyen, én nem reméltem, hogy ilyen nagy sikere lesz már az elsőnek. (Betánia CE)
- *Meg kell mondjam, hogy túl sok jót nem vártam. Ezzel szemben nagyon nagyon meglepődtem. Először is azért, mert rengeteg testvérrel találkoztam. És máris olyan volt, mint egy családi összefoglalás. Ami nekem nagyon tetszett az az, hogy nagyon sokrétű volt. Az itt fölvonult missziós társaságok illetékessége. Tehát a gyerek, az ifjúsági missziótól kezdve a drog prevenció, az italból való kimentésen keresztül sok mindenrel találkoztam. Volt, akivel beszélgettem, és azt mondta, hogy ő például azért jött, hogy kapcsolatokat létesítsen, más missziós társaságokkal. Nagyon sok emberrel beszélgettem. Nagy örömmel töltött el, hogy a szervezők közül azt mondták néhányan, hogy 3-5 évenként akar-*

ták volna megszervezni a közeljövőben ezt a kiállítást ismét, de elképzelhető, hogy hamarabb sor fog kerülni erre. (Salyámosy Éva)

- Elsősorban a gyermekmunkával kapcsolatos anyagokra voltam kíváncsi. És hogy milyen missziós csoportok vannak, akik kimondottan a gyermekeket célozták meg az evangélium üzenetével. Örömmre szolgál, hogy találtam ilyen missziós szervezeteket, csoportokat. Itt az tűnt fel, hogy nagyon barátságosak az itt szolgáló testvérek, akik különböző csoportokat képviselnek, és nagyon őszintén, tiszta szívvel és jó kedvvel ajánlották a termékeiket. És ebből is látszik, hogy keresztény szellemiség uralja az egész kiállítást. Tehát, hogy keresztény, Krisztusi indulatok vannak az emberekben, a testvérekben. Így azt kaptam, hogy nem vagyok egyedül az országban, kis falumban, a nagy világban, sokan vagyunk keresztények, és ez olyan megerősítő volt számomra.

Hírek * Hírek * Hírek

⇒ Levelezési címünk megváltozott, az új címünk :

MERA 1428 Budapest Pf. 4.

⇒ Istennek szeretnénk hálát adni azért, hogy több munkatársunk sikeres műtét után van, és egészségi állapotuk is folyamatosan javul. Kérjük, imádkozzanak munkatársaink teljes gyógyulásáért.

⇒ Új honlapunk címe: www.mera.hu. Letölthető adások találhatóak a www.parokia.net honlapján a Parókiarádió cím alatt.

⇒ Mátraine Fülöp Irma elhangzott adásai megrendelhetőek írásos formában. A könyv címe: *Bízatosok!*, és a hétköznapi keresztyén tanulságait, a hitélet tapasztalatait tartalmazza rövid történetek formájában.

⇒ A december 3-10-ig tartott evangélicációs hetünk megrendelhető kazetán.

⇒ Örömmel adunk hírt arról, hogy intenzív tárgyalásokat folytatunk különböző gyülekezetekkel és lelkipásztorokkal egy cigányműsor beindításáról. Reményeink szerint azok a hallgatóink jutnak így majd lelki táplálékhoz, akik ebből az etnikai csoportból származnak.

Lelkiposta

Kedves Rádióhallgatók!

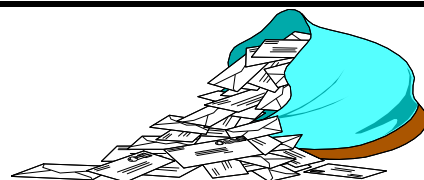
Többen megkérdezték tőlünk, hogy mi is a célja a Lelkiposta adásainak? A hét során a különféle adásokban a hallgatók igehirdetéseket, előadásokat, bizonyágtételeket, illetve énekeket hallhatnak. A Lelkiposta műsora azonban egészen más, és más is akar maradni. Soha nem tudjuk előre, hogy ki mit fog írni a levelében, s éppen ezért ezt a műsort minden hallgató teljesen a magáénak tudhatja, hiszen olyan dolgokból esik szó, amiket a hallgatók saját maguk vetnek fel. Mi sokszor csupán felolvassuk azokat a sorokat, amelyeket Önök írnak. A leveleket legtöbbször csak részben közöljük, hiszen a legtöbb levél néhány kézzel írt oldal. A műsor előkészítése során csak a jellemző, vagy a különösen fontosnak ítélt részleteket választjuk ki. Persze ennek az is lehet a következménye, hogy néhányan nagyon is szubjektívnek fogják tartani a választásainkat, de ez természetes is.

Néha egy-egy téma megálljt parancsol, s ilyenkor hosszabb-rövidebb választ is adunk, vagy hozzáfűzzük saját gondolatainkat is az elhangzottakhoz. Am nem az a cél, hogy ilyenkor hosszú tanítások hangozzanak el, hanem az, hogy fórumot biztosítsunk mindannak, ami építő, hasznos, megítélésünk szerint a többi hallgató érdeklődésére is számot tarthat. Reméljük, hogy ennek a célkitűzésnek örülnek a hallgatók, s kérjük, hogy imádkozzanak azért, hogy sikerüljön is megvalósítani.

Hisszük, hogy Istennek az a célja a rádiómisszióval, hogy ébresztgesse és erősítse a hívőket és elérje azokat, akik talán soha nem lépnék át egy templom, vagy egy imaház küszöbét saját maguk elhatározásából, de szívesen leülnek a rádió mellé és meghallgatnak valamit Jézusról, mert érdekli őket ez a téma, csak éppen mások előtt szégyellnék ezt bevallani. No, de még mielőtt nagyon hosszúra nyúlna a bevezető, szeretném meginvitálni az olvasót, hogy pillantson be egy kicsit a Lelkiposta műhelyébe!

Máris olvassuk tótkomlói hallgatónk levelét:

Szeretettel köszöntelek Benneteket drága Megváltónk, az Úr Jézus nevében. Nemrégén kaptam meg az Antenna új-ság legújabb számát a mellékelte kérdőívvel. Köszönöm szépen! Nagyon jónak

találom a MERA munkájával kapcsolatosan feltett kérdéseket, és a lehetőséget a vélemény nyilvánításra. A kérdőívet kitöltve már előbb postára is adtam.

Az újságból most is kaptam erősítést és tájékoztatást. Amikor csak tehetem, meghallgatom az esti adásokat a középhullámon. Sokat meríték a „Biblia üzenete” adásokból, szeretem a szép dalokat, főleg, ha érthető a szövege. És igen építőek az 5 perces gyakorlati tanácsok. A MERÁ-nak köszönhetem, hogy lassan már egy éve levelező kapcsolatba kerülhettem egy idős Testvérnővel, aki szintén egyedül járja a keskeny utat. Így erősíthetjük egymást Drága Urunk követésében, dicsőítésében és a szeretet gyakorlásában.

Megragadta a figyelmemet az Antennában levő 12 kérdésből álló "rejtvény." Nem is a jutalomkönyvért, hanem a Biblia tanulmányozásának újabb lehetőségéért fogtam a válaszok kereséséhez. Komoly szellemi munkát adott, amelyért hálás vagyok. A válaszokat a mellékelt lapra írtam. Sajnos, az utolsó két kérdésre nem találok a helyes megoldást. Átnéztem a próféták könyveit és emlékszem rá, hogy korábban olvastam valahol azt a kissé meglepő, de kedves nevét a Messiásnak, hogy "Csemete", de most nem találtam az igehelyre. Kérlek Benneteket, legyetek kedvesek megírni nekem. Munkátokra, életetekre Urunk sok áldását, szeretetét kívánva küldöm testvéri üdvözlőmet.

Örömmel olvastuk, hogy a korábban igényelt levelező kapcsolat létrejött. Mindig vágyunk arra, hogy magányosan élő hallgatóinknak is segíthessünk. Amikor ez sikerül, igazán hálásak vagyunk Istennek. Ha valaki ugyanígy szeretne levelező kapcsolatot kiépíteni, annak törekszünk segíteni.

S még mielőtt elfelejtem, hallgatónk egy kérdést is feltett levele végén. Nos, a keresett igehely: Zakariás 3:8, s így hangzik: „Halld meg Jósua, te főpap; te és barátaid, akik előtted ülnek, mert jelképes férfiak ezek: Ímé, bizony előhozom az én szolgámat, Csemetét! Mert ímé e kő az, amelyet Jósua elé helyezek; egy kövön hét szem; ímé, én faragom annak faragványait, így szól a Seregeknek Ura, és eltörlöm e földnek álnokságait egy napon. Azon a napon, így

szól a Seregeknek Ura, kiki hívja majd a maga felebarátját a szőlőtő alá és a fügefa alá."

Hallgatónk bizonyára azért nem találta meg, mivel az újfordításban kereste, ahol ugyanez az Ige, már Sarjadékként beszél az eljövendő Messiásról.

Egy jugoszláviai hallgató levele következik.

Szeretettel köszöntöm. Köszönöm kedves sorait, melyeket még júliusban kaptam meg. Közben támadás ért hívőségemben és megrémültem, hogy hogy védem meg magam, vagy ki szólhatna az érdekekben? Ilyenkor ez az első reakció, és az Úr sem tud segíteni, amíg meg nem nyugszom előtte. Persze hívőségem hosszú során, már több mint ötven éve vagyok hívő, ez nem először történik. Ám az éjszaka csendjében eszembe jutott, hogy ha az Úr az én pásztorom, akkor szükségem nincsen, nem lehet, vagy akkor nem az Úr az én pásztorom! És elárasztott az Úr csodálatos szeretete, ahogy botjával beteretelt a terített asztalhoz, drága Igéjének bőségébe. Újból biztosított arról, hogy az övé vagyok, az Ő gondviselésének gyermeke, drága országának polgára. Nincs

ennél nagyobb kincs ezen a világon!

Ebben az örömben köszöntöm az evangéliumi rádió minden hallgatóját. Megköszönve a sok szép bizonyágtételt! (Ézs 49:4) Végül pedig kérnék a bibliafüzetekből. S a részemre is, ha lehet, mert amit kaptam, elosztottam.

Bizony nem egyedi eset, hogy valakit támadás ér a hite miatt. Hogy gondolkozunk erről? Ijedjünk meg, vagy féltünkben váljunk megalkuvókká? Péter apostol ezekre a kérdésekre tökéletesen választ adott: „Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket. Sőt amennyire részesültök a Krisztus szenvedésében, annyira örüljétek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is ujjongva örülhessetek. Boldogok vagytok, ha gyaláznak titeket a Krisztus nevéért, mert a dicsőség Lelke, az Isten Lelke megnyugszik rajtatok. Közületek tehát senki se szenvedjen, mint gyilkos, mint tolvaj, mint gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó. Ha azonban valaki, mint keresztyén szenved, ne szégyenkezzen, hanem dicsőítse Istent ezzel a névvel. Mert itt van az az idő, amikor elkezdődik az

ítélet az Isten háza népén. Ha pedig először rajtunk kezdődik, akkor mi lesz a vége azoknak, akik nem hisznek az Isten evangéliumában? És ha az igaz is alig menekül meg, akkor hova lesz az istentelen és a bűnös? Akik tehát az Isten akaratából szenvednek, azok is - jót cselekedve - ajánlják lelküket a hű Teremtőnek."

Ugye érdekesek ezek a levelek?

Az a tapasztalatom, hogy sok rádióhallgató olyan, mint Nikodémus. Ő volt az, aki éjjel ment Jézushoz, hogy beszéljen vele. Nyilván nem akarta, hogy mások megtudják, hogy mire határozta magát. Persze, egyszer aztán ki kell lépni ebből a titokzatosságból. Mindenesetre az Úr nem zárkózott el Nikodémus elől, de meg vagyok győződve arról, hogy azok elől sem, akik adásainkat is csak amúgy véletlenszerűen, vagy titokban hallgatják. Talán sokan csupán magányosságukat szeretnék enyhíteni vele. Jézus Krisztus szeretete mindezekre a problémákra és helyzetekre gyógyír. Isten áldását kívánva, s várva leveleiket búcsúzik Önöktől

Kulcsár Anikó

KEGYELMES ISTEN VAGY, TE, URAM

Ezt a levelet nem a levelezési rovatban közöljük, mert egy kissé eltér a napi levelektől, de hatalmas bizonyágtételt hordoz. Még az elmúlt évben kaptam, Németországból, s úgy érzem, jó lesz, ha közétesszük

(Szerk.)

„Szeretném leírni, hogy mi is történt velem ebben az évben. Nem tudom, írtam-e, hogy januárban kórházba kerültem; műtét miatt. Ebben magában nem is a műtét ténye volt a legrosszabb, hanem az, hogy a műtét után kemoterápiát kellett kapnom.

A kemoterápia számomra a halálos ítélettel volt egyenlő. Nagyon-nagyon sok testvér könyörgött értem: és most hirtelen bejön ez a diagnózis!

Tizenkét nappal a műtét után istentiszteleten voltam. Az énekkar csodálatosan énekelt: Milyen kegyelmes Isten vagy Te Uram. Hirtelen megrohant egy kérdés: Tényleg olyan kegyelmes Isten vagy?

S máris tódult a válaszom: Én igazán nem értem a helyzetemet, de Te Istenem, Te vagy az én egyetlen reményiségem, még ha én nem is látom most ezt annyira, és függetlenül attól, hogy mi történik velem, teljes bizodalمام Tebenned vetem. És ahogy ezt magamban megfogalmaztam, teljes szívemmel és számmal, én is elkezdtem énekelni: Milyen kegyelmes Isten vagy, Uram.

Alig akartam magam is elhinni, pár percen belül hirtelen tovatűnt minden szorongásom, aggodalmaim elszálltak: lélekben talpra álltam. Öröm és biztonság töltött el, békesség vett körül.

A prédikációból már egy szóra sem emlékszem, de tudtam, hogy a kemoterápia nem lesz káromra.

Négy hét múlva negyed óra alatt kihullt az összes hajam, de nagy békességgel vettem ezt is.

Azokban a napokban, a kemoterápiás kezeléseket után, mindig rosszul

éreztem magam, de belülről és engem körülölelve szüntelenül Isten jó-ságát, örömét és békességét éreztem.

Minden egyes vérvétel után az orvos azt mondta, jók az eredmények, s ez óriási dolog volt.

Ma már elmondhatom: jól vagyok. Sima hajam helyett most göndör hajam nőtt ki. Isten életemet újra meg újra kisimította, egészen új értékeket engedett felfedezni, és egészen más dolgok lettek fontosakká, mint azelőtt.

Csak csodálni tudom Isten nagyságát, hatalmát és szeretetét és aján-dékait mély hálával tudom fogadni.

*

Ha Isten valamit elvesz, még sokkal jobbat ad helyette, mert ISTEN ÉLŐ, IRGALMAS ÉS KEGYELMES ÚR.

Ezt mindenki megtapasztalhatja."

(I.R. - Németország)

„Te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszú a türelmed, nagy a szereteted és hűséged.”

Zsolt. 86.15

Tizenévesek oldala

Rejtvény recept

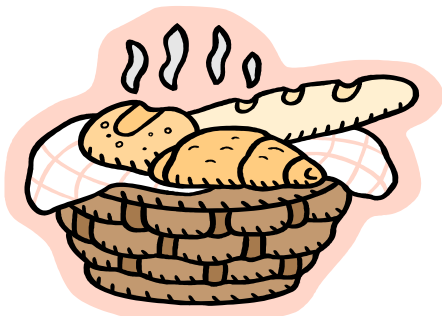
Állítsátok össze a receptet az alábbi bibliaversek alapján:

- 30 dkg I Móz 18:8 (az első enivaló)
- 15 dkg Bírák 14:18
- 6 db Jób 39:14
- 1 késhegynyi III Móz 2:13
- 10 dkg I Móz 30:37 (a középső megnevezett fa gyümölcse)
- 20 dkg Náhum 3:12 (ha az nincs, akármilyen szárított gyümölcs megteszi)
- 20 dkg I Sámuel 30:12 (ami utolsóként van említve)
- 30 dkg II Királyok 4:41
- 2 kávéskanál Galata 5:9
- 1/2 kávéskanál Példabeszédek 7:17 (a harmadik)

Elkészítése: az igehekhez írnak be a hozzávalót! Az 1-höz adjuk a 2-at, majd pedig keverjük hozzá egyenként a 3. sárgáját. Keverjük el benne jól a 4-et. Az 5-et és 6-at kis darabokra vagdaljuk és a 7-vel együtt keverjük a tésztába. A 9-et helyettesítsd sütőporral és keverd össze a 10-vel. Aztán szitáld össze a 8-at és keverd a tésztába, míg szép sima lesz. Végül verd fel keményre a 3. fehérjét és óvatosan keverd a tésztához. Egy tortasütőt kenj be egy kevés 1-es hozzávalóval, öntsd bele a tésztát és süsd jó meleg, de nem túl forró sütőben, kb. másfél óra hosszat. Ha van kedved hozzá, próbáld meg elkészíteni ezt a csemegét! Sütni fiúknak is szabad! Feltétlenül kérj segítséget anyukádtól vagy nagymamától a sütő begyújtásához! Jó előre melegítsétek be a sütőt, különben nem sikerül.

JÓ ÉTVÁGYAT!

Írjátok meg, hogy sikerült a sütés!

Őszi rejtvényünk megfejtése

- Támár, Ráháb, Ruth, Betsabé
- Jémína (Galambocská), Kecia (Szobavirág), Kérén-Happuk (Felkent szarvacská).
- Salamon (IIKron 8:11)
- Taré, Ábrahám, Izsák, Jákób
- Éva, Áda és Cilla (Lámek feleségei), Nahama (Cilla leánya; IMóz 4:19-22)
- Dávid testvérei vagy féltestvérei (IKron 2:16)
- Nagyapa és unokája (IMóz5:25-29)
- Jött az özönvíz (IMóz 6:6-7)
- Dávid (Zsolt 144:4)
10. „Minden útjában állhatatlan” Jak 1:8
- „Az Úr szilárdítja meg az igaz ember lépteit, és útját kedveli” Zsolt 37:23
- Zakariás, 6:12

Köszönjük szépen a beküldött megfejtéseket. Továbbra is várjuk leveleiteket, rajzaitokat vagy akár kérdéseiteket is.

Apa és fia (Igaz történet)

Egy fiatal ember készült az egyetemi záróvizsgákra. Hónapok óta kinézett magának egy sportkocsit a közeli autószalomban. Tudta, hogy apjának van pénze rá, hogy megvegye az autót. Meg is mondta neki, hogy ezt az autót szeretné ajándékba, ha sikeresen befejezi az egyetemet. Közeledett a nagy nap, s a fiú várta a jeleket, hogy apja megvette-e már az autót, vagy sem.

Végre az utolsó vizsga napjának estéjén az apa behívta fiát az irodájába, és elmondta neki, hogy milyen büszke rá, hogy befejezte az egyetemet, s hogy mennyire szereti, és átadott a fiának egy szépen becsomagolt dobozt. A fiú kíváncsian, de kissé elkeseredve nyitotta ki. Egy gyönyörű bőrkötésű Bibliát talált benne, rajta a neve aranybetűkkel. Dühösen ledobta az asztalra, majd kirobbant az apjának: „A rengeteg pénzeddel csak arra vagy képes, hogy egy Bibliát

vegyél nekem?” — és kirohant a szobából.

Évek teltek el. A fiú sikeres lett munkájában. Édesapja megöregedett. Arra gondolt, hogy elmegy, s meglátogatja, hiszen az utolsó vizsga óta nem találkoztak. Azonban mielőtt elindult volna, kapott egy táviratot, hogy apja meghalt és minden vagyonát ráhagyta. Most már végképp el kellett mennie, hogy elintézzon mindent. Amikor odaért a házhoz, hirtelen nagyon nagy szomorúság és megbánás töltötte el a szívét. Miközben apja papirjai között keresgélt, rátalált a Bibliára, ami azóta is ott volt, ahogy évekkel azelőtt ott hagyta. Könnyes szemmel kinyitotta és elkezdte lapozgatni. Apja aláhúzott egy részt a Máté evangéliumában: „Ha azért ti gonosz léteketek tudtok a fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle”. Miközben olvasta a sorokat, valami kiesett a Biblia lapjai közül. Egy autókulcs volt. Rajta egy papír lógott az autószalom nevével, ahol annak idején az autót kinézte. A papír másik oldalán ez állt: KIFIZETVE!

Hányszor nem látjuk meg Isten áldásait, és nem tudjuk elfogadni az ajándékokat úgy, ahogy Isten akarja azokat adni nekünk. Nem látunk tovább a mi gondolatainknál, és mindent úgy akarunk megkapni, ahogy azt mi kigondoltuk, pedig lehet, hogy Isten sokkal többet akar adni nekünk.

„Ne tévelyegjétek, szeretett testvéreim: minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása.”

Jak. 1:16-17

Rádiós Biblia Iskola sorozata

Örömmel tudatjuk, hogy az RBC 1 – Honnan tudhatom, hogy létezik Isten? című kiadványunk újból megjelenik hamarosan.

Be lehet bizonyítani Isten létezését? Vagy ez végső soron személyes hit kérdése? S ha én hiszek is az Ő létezésében, milyen bizonyítékokat adhatok valakinek, aki azt állítja, hogy nem hiszi ezt el?

Ilyen, és ehhez hasonló kérdésekre találhatja meg a választ, ha elolvassa a füzetet.

Előkészületben van a következő füzet kiadása, amelynek címe: Újjászületés: az meg mit jelent?

Az év végéig Isten segítségével szeretnénk a sorozatot 10 füzetre kibővíteni.

ANTENNA

Kiadja a Magyar Evangéliumi Rádió Alapítvány

Főszerkesztő:
Gaál Ferenc

A rádióadásokat és lapunkat önkéntes adományokból tartjuk fenn. Az ANTENNA újságot, mint a MERA hivatalos értesítőt mindenkinek díjmentesen megküldjük, aki azt kéri, vagy akinek a címét megküldik.

Postacímünk:
H-1428 BUDAPEST, Pf. 4.
WEB címünk: www.mera.hu
e-mail: radio@mera.hu

Pénzadományok az alábbi csekk számlára küldhetők:

OTP Bp. II. 11702036-20573096
Devizaszámlánk: OTP Bp. II. B 101731
Adószámunk: 18007411-1-42

Havi részletes műsortáblánkat szívesen megküldjük mindazoknak, akik ezt írásban kérik.

A MAGYAR EVANGÉLIUMI RÁDIÓ
ALAPÍTVÁNY ADÁSAI

Az adásidők 2001. március 25-től 2001. október 27-ig érvényesek

	Rövidhullám 31 + 41 m 9490 + 7385 kHz 10:30-10:45	ASTRA 10,906 GHz Vertikális 7,38 MHz 13.30-14.00	Középhullám 215 m 1395 kHz 20.40 – 21.15	
V	—	Léleképítő	TINI-SAROK	Ifjúsági műsor
H	—	Magazin műsor	A Biblia üzenete	Evangélizáció
K	Zsidókhöz írt levél	Lelkiposta Biblia felolvasás	A Biblia üzenete	Irodalmi műsor
SZ	Nőktől-nőknek	Zsoltárról-zsoltárra	A Biblia üzenete	Gubancok
CS	Igehirdetés	Családi műsor	A Biblia üzenete	Lét és tudat
P	Tegnap és ma	Igesarok Női műsor	A Biblia üzenete	Áhítat
SZ	Gyermek-műsor	Gyermek-kuckó Jó hír a távolból	Bátorítás a szolgálatra	Lelkiposta

Az Astra műsora fogható még rövidhullámon: 41 + 49 m, 7335 + 6185 kHz, 18.30-19.00. További információt címünkön kaphat. A frekvenciák/hullámhosszak esetleges változását időben közölni fogjuk.

Díj hitelezve
1428 Budapest 8.

MERA
Budapest Pf. 4.
H-1428